Nr. 70. Poniedziałek 25. Marca 1872. Rok 62.

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr, na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny" wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek" bez „Gazety" całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi!

Zaproszenie do przedpłaty na „Gazetę Lwowską" wraz z Dziennikiem urzędowym.

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

rocznie	12 zł.
półrocznie	6 „
ćwierćrocznie	3 „
miesięcznie	1 „

z przesyłką pocztową:

rocznie	16 zł.
półrocznie	8 „
ćwierćrocznie	4 „
miesięcznie	1 zł. 35 c.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1872 wychodzi przy „Gazecie Lwowskiej" w miejsce wydawanego przez lat kilkanaście „Dodatku tygodniowego", „**Dodatek miesięczny**", **pismo poświęcone historyi, ekonomii społecznej i statystyce krajowej.** Każdy zeszyt miesięczny obejmuje cztery arkusze ścisłego druku w wielkiej 8ce, cztery zaś takie zeszyty stanowić będą 1 tom, tak, iż rocznik cały składać się będzie z trzech tomów.

Prenumeratorowie „Gazety Lwowskiej" roczni i półroczni odbierać będą „Dodatek miesięczny" bezpłatnie, prenumeratorowie kwartalni i miesięczni **na żądanie:** pierwsi za dopłatą **50 c.** ćwierćrocznie, drudzy za dopłatą **20 c.** miesięcznie.

Osobna zaś prenumerata na „Dodatek miesięczny" za rok cały wynosi **3 złr.** w. a.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr 29 now. 370 st.

Gazetę ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1go kwietnia — 1. lipca i 1. października każdego roku, miesięcznie: od 1go każdego miesiąca. Przedpłatę (**franco**) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym.

Część urzędowa.

Jego Excelencya pan minister wyznań i oświecenia mianował profesora wszechnicy dr. Ferdynanda Źródłowskiego członkiem komisyi dla teoretycznych egzaminów państwowych oddziału prawniczo-historycznego we Lwowie, mianowicie egzaminatorem dla prawa rzymskiego.

Lwów, dnia 22. marca 1872.

Część nieurzędowa.

Z powodu odbyć się mającej w roku przyszłym wystawy powszechnej w Wiedniu odbyło się w sobotę dnia 23. bieżącego miesiąca w gmachu namiestnictwa pierwsze posiedzenie lwowskiej komisyi dla wystawy powszechnej w Wiedniu r. 1873. Obecnych było 49 członków komisyi. Nieobecność swoją wytłómaczyli książę Karol Jabłonowski, hrabia Wilhelm Siemieński i Dr. Floryan Ziemiałkowski. Posiedzenie zagaił prezydent komisyi Jego Exc. p. Namiestnik następującą przemową:

„Szanowne zgromadzenie! Ukonstytuowanie osobnej komisyi wystawowej dla Lwowskiego okręgu handlowo-przemysłowego jest przedmiotem naszego zebrania."

„Przewodnictwo komisyi poruczył Najj. Pan Namiestnikowi. Zaś zastępcami przewodniczącego raczył Najj. Pan mianować J. O. ks. Leona Sapiehę naszego Marszałka krajowego i Prezydenta izby handlowej pana Józefa Breuera — mam przeto zaszczyt przedstawić pp. Zastępców przewodniczącego szanownemu zgromadzeniu."

„A teraz niech mi wolno będzie powitać Was moi Panowie i wyrazić Wam moją podziękę za objawioną gotowość usługi krajowej, gromadząc się na dzisiejsze posiedzenie."

„Objaw ten na tem wyższe zasługuje uznanie, ponieważ nie szczędzicie ni czasu i trudu, skoro Wam podaną jest sposobność przysłużyć się czynem lub radą powszechności naszej, pomimo mnogich zatrudnień jakie każdego z Was z osobna powołują bądź do urzędowych zajęć, bądź do naukowych badań, bądź też do czynności w ściślejszem kole rodzinnem."

„Wystawa powszechna, którą Najj. Pan r. 1873 urządzić postanowił, nastręcza krajowi naszemu sposobność wykazać przybywającym na wystawę badaczom, że kraj nasz w rozmaite obfituje zasoby, które dotąd dla braku odpowiednich kapitałów, technicznego wykształcenia i dla braku oszczędnego rozkładu pracy rzadko kiedy należycie były wyzyskiwane. Ażeby więc nie tylko pouczyć mieszkańców własnego kraju, ale nadto ażeby także obcym zwiedzającym wystawę dać dokładny obraz naszych tak rozlicznych zasobów i zachęcić ich do umieszczania w tutejszo-krajowych przedsiębiorstwach, niezbędnych tego sił pieniężnych, należy nagromadzić na przyszłej wystawie wiedeńskiej różno rodne okazy ziemiopłodów i wyrobów naszych."

„Sposób zaś jakim temu zadaniu sprostać mamy, chciejcie Panowie pod ścisłą wziąść rozwagę i odpowiedne w tej mierze powziąść uchwały. Dozwolicie oraz aby Wam odczytano odezwę dostojnego Prezydenta powszechnej wystawy Arcyksięcia Rajnera."

Odezwę tę podajemy dosłownie:

„Do komisyi wystawowych w krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

Otwarciem pierwszej wystawy światowej w Wiedniu w r. 1873 ziszczą się dawno już żywione życzenia nie tylko przemysłowców, gospodarzy rolniczych i innych producentów lecz także — śmiało rzecz można całej ludności państwa austryackiego.

Zaszczyt, chluba i korzyści czekają nas, jeżeli wystawa r. 1873 będzie tem czem być powinna i czem być może, a to nastąpi z pewnością, jeżeli wszystkie czynniki według dewizy Najjaśniejszego Monarchy „wspólnemi siłami" — wspólnie działać będą, aby to wielkie między-narodowe dzieło pomyślnym uwieńczone zostało skutkiem.

Zapał okazany ostatniemi czasy w wszystkich warstwach społeczeństwa austryackiego państwa, niezawodną daje rękojmię, że na podobne współdziałanie z pewnością liczyć można.

Komisyom ustanowionym Najwyższem postanowieniem Jego ces. i kr. Apostolskiej Mości z dnia 8. lutego 1872 przypada trudne i ważne zadanie, przyczynić się umiejętnem i sprężystem postępowaniem do tego aby wystawa światowa jak najliczniej stosownie obesłaną została, mianowicie przez tych, którzy w razie niewzięcia udziału dotkliwą pozostawiliby próżnię w zamierzonem przedstawieniu wszystkich stosunków przemysłowych i produkcyjnych kraju.

Niemniej będzie zaszczytnem zadaniem komisyi, rozpowszechnić w ich okręgach przewodnią wystawie światowej myśl kulturowo-historyczną, wskazać na znaczne korzyści wystawy i zachęcać wszelkimi sposobami artystów, gospodarzy rolniczych i przemysłowców do wzięcia w wystawie udziału.

Nie mniej ważnemi będą dalsze zadania komisyj wystawowych, do których spełnienia w czasie samej wystawy znajdą sposobność, a to bądź zastępywaniem wystawców swoich krajów, bądź też braniem udziału w sądach oceniających i t. p.

Skuteczną czynność rozwiną komisye wystawowe utworzeniem funduszów, za pomocą których z jednej strony przez udzielenie stosownych subwencyj ułatwi się nauczycielom i ochoczym do nauk sposobność zwiedzenia wystawy — z drugiej strony zaś, przez zakupno wzorowych przedmiotów wystawy będzie można przyczynić się do rozszerzenia wiedzy i wykształcenia u wszystkich tych, którzy dla jakiejkolwiek bądź przyczyny byli przeszkodzeni osobiście zwiedzić wystawę.

Zaiste trudno go dzieła podejmujemy się wspólnemi siłami, dzieła, które jednakże godne jest największych trudów, które stanowić będzie epokę w historyi kultury Austryi i jak się należy spodziewać, będzie początkiem nowego okresu w rozwoju przemysłowym."

Prezydent c. k. komisyi:

Arcyksiąże Rainer.

Główny dyrektor:

baron Schwarz-Senborn.

Przystąpiono następnie do porządku dziennego obejmującego:

1. Projekt regulaminu.
2. Wybór wydziału wykonawczego.
3. Podział komisyi na sekcye i ukonstytuowanie się sekcyj.
4. Sprawę funduszów na cele komisyi wystawowej.
5. Samoistne wnioski członków.

Odczytano najpierw następujący z inicyatywy prezydyum komisyi wystawowej wyszły projekt porządku czynności:

PROJEKT
porządku czynności dla komisyi wystawowej lwowskiej.

1. W celu załatwienia czynności swoich, komisya lwowska dzieli się na cztery sekcye i ustanawia komitet wykonawczy w myśl §. 10 regulaminu dla komisyj wystawowych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

2. Pierwsza sekcya komisyi obejmuje pierwszą do czwartej, druga sekcya piątą do dwunastej, trzecia sekcya trzynastą do dwudziestej pierwszej, czwarta zaś sekcya dwudziestą drugą do dwudziestej szóstej grupy ogólnego programu.

3. Każdy członek komisyi ma prawo obrać sobie sekcyę, do której chce należeć.

Każda sekcya wybiera ze swego grona przewodniczącego, jego zastępcę i sekretarza.

4. Komitet wykonawczy składa się z prezesa i obudwu wiceprezesów komisyi, niemniej z 6 członków komisyi, a mianowicie: z 4 wybranych przez ogólne zgromadzenie komisyi, a 2 powołanych przez komitet.

5. Komitet wykonawczy urzęduje pod przewodnictwem prezesa lub jednego z wiceprezesów komisyi.

Komitet wybiera z grona swego referentów i przeznacza jednego z nich do utrzymywania stosunków osobistych z jeneralnym dyrektorem wystawy (§. 10. regul. dla kom. wyst.)

Komitet w miarę potrzeby urządzi bióro.

6. do powzięcia uchwały w komitecie lub w sekcyi, potrzebną jest obecność przewodniczącego i przynajmniej trzech członków.

Sekcye znoszą się z komitetem i wzajemnie komitet z sekcyami ile możności ustnie przez delegowanych z grona swojego.

7. Sekcye powołane są do współdziałania z komitetem w tym kierunku, aby grupy każdej z nich przydzielone jak najlepiej i najzupełniej nie tylko na ogólnej wystawie światowej, ale także na połączonych z nią wystawach czasowych i dodatkowych były reprezentowane, dalej aby wykazać jak najwięcej materyałów do statystyki produkcyi, nakoniec aby ułatwić zwiedzanie wystawy ludziom fachowym, własnych środków pozbawionym, i przez to umożliwić i upowszechnić poznanie i zastosowanie w naszym kraju nowoczesnego w produkcyi postępu. (§§. 3 i 10 reg. dla kom. wyst)

8. Sekcye udzielają projekta w ich łonie powzięte i opracowane komitetowi do możliwego przeprowadzenia, stawiają wnioski na ogólnem zgromadzeniu komisyi i dają opinie w skutek polecenia komisyi lub na żądanie komitetu.

9. Komitet imieniem komisyi przypuszcza przedmioty na wystawę po zasięgnięciu zdania właściwej sekcyi; wnioski zaś na odrzucenie przedstawia komisyi do uchwały (§. 5. reg. dla kom. wyst.)

Komitet winien zasięgnąć zdania komisyi przed odesłaniem do dyrektora jeneralnego projektów wspomnianych w ustępie 6. regulaminu ogólnego do udziału monarchii austryacko węgierskiej w wystawie.

10 Komitet wykonuje uchwały ogólnego zg omadzenia komisyi, jest jej reprezentantem na zewnątrz i przeprowadza wszelkie czynności, należące do zakresu działalności komisyi.

11. Celem ułatwienia przyspieszenia i rozszerzenia swych działań w okręgu przydzielonym komisyi, komitet może mianować czy to ajentów czy też komitety miejscowe albo specyalno fachowe.

Czynności na miejscu wystawy, przydzielone komisyi regulaminami, załatwia komitet przez ajentów lub delegowanych swoich, imieniem komisyi mianowanych.

12. Po zamknięciu wystawy i załatwieniu wszystkich czynności odnośnych, komitet ułoży ogólne sprawozdanie z tych czynności i z osiągniętych rezultatów, które drukiem ogłoszone zostanie.

Sekcye, których według powyższego projektu ma być cztery, obejmują następujące grupy ogólnego programu:

Sekcya I.

obejmuje:

grupę 1szą: górnictwo i hutnictwo.
„ 2gą: rolnictwo, leśnictwo, uprawa wina i owoców i ogrodnictwo.
„ 3cią: industrya chemiczna.
„ 4tą: środki pożywienia i użycia jako płody przemysłu.

Sekcya II.

obejmuje:

grupę 5tą: przemysł odnoszący się do tkanin i odzieży.
„ 6tą: wyroby skórzane i kauczukowe.
„ 7mą: przemysł w wyrobach metali.
„ 8mą: przemysł wyrobów drewnianych.
„ 9tą: przemysł wyrobów kamiennych, glinianych i szklanych.
„ 10tą: przemysł towarów norymberskich.
„ 11tą: przemysł wyrobu papieru.
„ 12tą: sztuka graficzna i rysunki rękodzielnicze.

Sekcya III.

obejmuje:

grupę 13tą: wyrób machin i środki przewozowe.
„ 14tą: instrumenta naukowe.
„ 15tą: instrumenta muzyczne.
„ 16tą: armia.
„ 17tą: marynarka.
„ 18tą: budownictwo i inżynierya cywilna.
„ 19tą: dom miejski z wewnętrznem urządzeniem i sprzętami.
„ 20tą: dom wieśniaczy z urządzeniem i sprzętami.
„ 21szą: narodowy przemysł domowy.

Sekcya IV.

obejmuje:

grupę 22gą: okazy skuteczności muzeów rękodzieł artystycznych.
„ 23cią: sztuka kościelna.
„ 24tą: przedmioty sztuk i rękodzieł, wystawione przez amatorów i zbieraczów (exposition des amateurs).
„ 25tą: sztuki piękne teraźniejszości.
„ 26tą: wydział wychowania, nauki i wykształcenia.

Powyższy projekt przyjęła komisya z jedyną zmianą co do drugiego ustępu § 3 regulaminu, iż każda sekcya wybrać może nie jednego lecz więcej sekretarzy.

Następnie odbył się wybór komitetu wykonawczego w myśl § 4 porządku czynności. Na 49 głosujących wybrani zostali:

Pp. Filip Zaleski 46 głosami, Seweryn Smarzewski 44 głosami, A. O. Mieses 42 głosami, Antoni Ursprung 37 głosami.

Po uskutecznieniu wyboru komitetu wykowawczego zawezwał przewodniczący zgromadzonych członków komisyi, aby w myśl § 3 przyjętego regulaminu, każdy z nich wpisał się do sekcyi, do której chce należeć.

Ponieważ do sekcyi II. zgłosiła się za mała liczba członków, uchwaliło zgromadzenie na propozycyę Jego Exc. Pana przewodniczącego, by członkowie dowolnie do dwóch i więcej sekcyj należeć mogli.

W skutek tej uchwały niektórzy członkowie innych sekcyj zapisali się także i do sekcyi II.

Wpisani do pojedyńczych sekcyj członkowie przystąpili do wyboru przewodniczących sekcyj, tychże zastępców i sekretarzy.

Według tego jest skład sekcyi następujący:

Sekcya I.

Przewodniczący: Jego Exc. JW Kazimierz hr. Krasicki.

Zastępca przewodniczącego: Wy. Kornel Krzeczunowicz.

Sekretarze: Wy. Dr. Herman Günsberg i Wy. Józef Lehr.

Członkowie: WWi. Józef Baczewski, Karol Balasitz, Oswald Bartmański, Karol Bauer, Teodor Bredt, Robert Doms, Cezar Haller, Adolf Jorkasz Koch, Adolf Mańkowski, Karol hr. Mier, Juliusz Mikolasch, August baron Romaszkan, Włodzimierz hr. Russocki, Seweryn Smarzewski, Ludwik baron Wattman, Filip Zalewski.

Sekcya II.

Przewodniczący: Wny. Seweryn Smarzewski.

Zastępca przewodniczącego: JW. August br. Romaszkan.

Sekretarz: Wny. Władysław Riegier.

Członkowie: Wni Parys Filippi, Jędrzej Grabowski, dr. Herman Günsberg, Jan Klein, A. O Miesci, Karol Pietsch, August Schellenberg, August Schumann, Jan Stromenger, Jan Wieczyński.

Sekcya III.

Przewodniczący: Wny. Dr. Feliks Strzelecki.

Zastępca przewodniczącego: Wy. Karol Pietsch.

Sekretarz: Wy. Wawrzyniec Żmurko.

Członkowie: Wni. Józef Engel, dr. Henr. Gintl, Karol Mikuli, August Schumann, Franciszek Smidowicz, Franciszek Tomek, Antoni Ursprung.

Sekcya IV.

Przewodniczący: Przewielebny ksiądz Saturnin Stupnicki.

Zastępca przewodniczącego: Wny. Dr. Antoni Małecki.

Sekretarz: Wny. Jan Grelinger-Greliński.

Członkowie: WWni.: Maurycy hr. Dzieduszycki, Parys Filippi, Jędrzej Grabowski, Jego Exc. Emanuel baron Komers de Lindenbach, Julian Ławrowski, J. O. książę Jerzy Lubomirski, Filip Pokutyński, Dr. Feliks Strzelecki, Franciszek Tepa, Julian Zacharyasiewicz, Filip Zaleski, Wawrzyniec Żmurko.

Po ogłoszeniu składu pojedyńczych sekcyj przystąpiono do dalszego porządku dziennego, mianowicie do sprawy funduszów na cele komisyi wystawowej.

W tym przedmiocie zabrał głos Wny. Krzeczunowicz i wyliczając wydatki połączone z urządzeniem bióra komisyi wystawowej, wydatki na ajencyę w Wiedniu i wydatki na takie cele, których osiągnięcie nie przyniesie bezpośrednio korzyści krajowi, lecz potrzebnem jest dla skompletowania lub bliższego wyjaśnienia ogółu wystawy całego państwa jak np. zbieranie wyrobów biednej industryi domowej, któreto wyroby częstokroć nabywać będzie potrzeba, zbieranie dat do dziejów rzemiosł i cen, dat do statystyki produkcyi i t. p. przemawiał za tem, by celem uzyskania potrzebnych do tego funduszów, odnieść się przedewszystkiem do władz, do których to należy o udzielenie subwencyi w wysokości 25000 złr. z funduszu państwowego przeznaczonego na cele wystawy ustawą z dnia 21. lipca 1871 r. a to tem bardziej, bo kraj uboższy od innych krajów, a wydatki wystawowe będą stosunkowo większe z powodu większej odległości od miejsca wystawy, znaczniej szej odległości kraju, większej drogości środków komunikacyjnych i z powodu tej okoliczności, że działanie w sprawach wystawy światowej nie poruczono jednej tylko komisyi krajowej, ale rozdzielono pomiędzy trzy komisye okręgowe, co znacznie przysporzy kosztów administracyjnych.

Wydatki zaś, nie będące w ścisłym związku z organizacyą i przyprowadzeniem do skutku wystawy w ogólności, a mające przedewszystkiem na celu osiągnięcie jak największych bezpośrednich korzyści z wystawy dla kraju samego, dla krajowego handlu i przemysłu winne być pokryte środkami krajowymi.

Przedstawił przeto Wny. Krzeczunowicz wniosek następującej treści, który w całej osnowie przez zgromadzenie przyjęty został:

I. Komitet wykonawczy ma:

a) postarać się o zaliczki pieniężne na pokrycie pierwszych potrzeb,

b) udać się do jeneralnego dyrektora wystawy lub też do innych władz centralnych z prośbą o udzielenie komisyi subwencyi w kwocie przynajmniej 25.000 złr.

c) prosić reprezentacyę miasta Lwowa, dyrekcye kolei żelaznych, niemniej dyrekcye banków: krajowego, hipotecznego, włościańskiego i innych instytutów o datki na cele wystawowe,

d) żądać od izby handlowej, ażeby udzieliła komisyi ile może z swoich funduszów rozporządzalnych, i postarała się o rozpisanie stosownego dodatku do podatku na cele wystawowe,

e) prosić wydziału krajowego o dodatek z funduszu, jakim może rozporządzić i o postaranie się, ażeby sejm krajowy na najbliższej sesyi otworzył kredyt dostateczny na pokrycie krajowych kosztów wystawowych, któreby z innych źródeł pokrycia nie znalazły,

f) znieść się z komisyami wystawowemi w Krakowie i w Brodach w celu ustanowienia wspólnej jednej dla całego kraju ajencyi w Wiedniu dla uniknienia kosztów, któreby wypłynęły z osobnych ajencyi.

II. Komitet wykonawczy ma zarządzać imieniem komisyi funduszem wystawowym i zdać z niego rachunek w tem samem sprawozdaniu, które winien ułożyć i ogłosić w myśl punktu 12. porządku czynności.

Nakoniec podał W. Kornel Krzeczunowicz następujący wniosek samoistny:

„Ogólne zgromadzenie wyraża ubolewanie nad tem, że w Galicyi ustanowiono trzy komisye wystawowe zamiast jednej komisyi krajowej, wspomnianej w punkcie 4. ogólnego regulaminu wystawowego, któraby mogła rzecz prowadzić w kierunku jednolitym i z wydatkami mniejszemi, a szczególnie że mianowano osobną komisyę wystawową w Brodach dla okręgu, którego interesa rolnicze, handlowe i przemysłowe nie w Brodach lecz we Lwowie znajdująześrodkowanie.

Po przyjęciu wniosku Wgo. Krzeczunowicza przyszedł pod głosowanie wniosek Wgo. Smarzewskiego:

Komisya poleci komitetowi porozumieć się niezwłocznie z komitetami w Krakowie i w Brodach celem uzyskania łączności całego kraju tak w czynnościach przygotowawczych jakoteż w umieszczeniu na wystawie tutejszo-krajowych okazów.

Wniosek ten przyjęło zgromadzenie większością głosów również jak i wniosek Wgo. Małeckiego: iż komitet w porozumieniu z komisyami wystawowemi w Krakowie i w Brodach ma żądać od władz centralnych, aby Galicya z Krakowem miała osobne miejsce na wystawie dla wszystkich swoich przedmiotów wystawionych.

Po wyczerpnięciu porządku dziennego zamknął przewodniczący Jego Exc. pan Namiestnik posiedzenie krótką przemową, w której wskazując na szczuple wymierzony czas i ustanowione krótkie termina do zgłoszenia się wystawców do przedłożenia jeneralnemu dyrektorowi wykazu zgłoszonych przez wystawców przedmiotów i t. p. wezwał zgromadzonych do jak najgorliwszego zajęcia się w sekcyach, oświadczając ze swej strony gotowość użyczenia im wszelkiego poparcia i możliwych ułatwień.

Wiedeń. Dziesiąte posiedzenie Izby panów Rady państwa odbyło się 21. b. m.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Exc.: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg, baron Lasser, dr. Unger, dr. Banhans, Chlumecky, dr. Stremayr, baron de Pretis, dr. Glaser i szef ministerstwa obrony krajowej pułkownik Horst.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z poprzedniego posiedzenia nastąpiło pierwsze czytanie ustaw o układzie zawartym z austryacko-węgierskim Lloydem i o pożyczce loteryjnej dla miasta Salzburga które odesłano do komisyi skarbowej z poleceniem, ażeby o obu projektach ustnie zdała sprawę. Ustawę o opędzeniu kosztów na wyższą szkołę agronomiczną we Wiedniu odesłano na wniosek hr. Belrupta do komisyi edukacyjnej z poleceniem, ażeby bez drukowania ustnie zdała sprawę. Tak samo załatwiła izba ustawę względem zmiany §. 3. ustawy z 26. marca 1869.

Baron Schmerling przedłożył drugą część memoryału rady administracyjnej austryacko-węgierskiego towarzystwa urzędników. Memoryał ten odesłała izba do komisyi politycznej.

Petycyę izby handlowo-przemysłowej w Ołomuńcu o zniesienie monopolu soli odesłała izba do komisyi skarbowej. Do tejże komisyi odesłano także petycyę towarzystwa dziennikarzy i literatów Concordia o zniesienie stempla od inseratów w dziennikach.

W drugiem i trzeciem czytaniu przyjęła izba ustawę o zmianie § 2. ustawy z 14. maja o założeniu sądów przemysłowych i ustawę dotycząca wykonywania kar więziennych w więzieniu odosobnionem i ustanowienia stałych komisyi dla wykonywania kar.

Komisya budżetowa zdawała następnie sprawę o preliminarzu państwa i ustawie skarbowej na r. 1872. Pierwsze cztery rozdziały preliminarza przyjęła izba en bloc.

Przy pozycyi: „Fundusz dyspozycyjny“ zabrał głos baron Schmerling i w długiej mowie starał się wykazać, że koncesye uczynione przez rząd na korzyść Dalmacyi tudzież koncesye zawarte w elaboracie ugody z Galicyą sprzeciwiają się potędze państwa i z tego powodu nie zasługują na poparcie.

Ich Exc. ministrowie baron Lasser i dr. Unger zbijali po kolei wszystkie zarzuty podniesione przeciw rządowi przez barona Schmerlinga. Koncesye dla Dalmacyi są pożyteczne dla kraju i dla całego państwa a koncesye, które mają być udzielone Galicyi, nie są nagrodą za bezpośrednie wybory, jak to baron Schmerling utrzymywał. Rząd nigdy nie łączył kwestyi galicyjskiej z reformą wyborczą a nawet zawsze wyraźnie i stanowczo sprzeciwiał się temu łączeniu obu spraw. Ugodę zawartą z Galicyą nie należy uważać za wstęp do dalszej polityki ugodowej lecz za przedmurze przeciw późniejszym atakom federalistycznym.

Po tych wyjaśnieniach izba przyjęła ustawę skarbową na r. 1872 i uchwałę o prowizorycznem polepszeniu bytu urzędników państwowych.

Przy dyskusyi nad ustawą o przeznaczeniu 500.000 złr. na wsparcie dla niższego duchowieństwa zabrał głos kardynał Rauscher i żądał drobnej zmiany stylistycznej, któraby usunęła cechę jałmużny nadaną w komisyi zasiłkom tego rodzaju. Po przemówieniu J. Ex. ministra oświecenia izba przyjęła poprawkę kardynała Rauschera.

Na tem skończyło się posiedzenie.

Berlin. „Ostdeuts. Ztg.“ podaje z Berlina artykuł o wzroście ludności w Prusach. Autor rzeczonego artykułu opiera swe uwagi na datach statystycznych umieszczonych w najnowszym zeszycie pisma wydawanego przez statystyczne bióro w Berlinie a podanych przez współpracownika tegoż bióra Karola Brämer jako próba do statystyki narodowości w państwie pruskiem na rok 1867. Chociaż materyał w pracy tej użyty nie jest zupełny, wystarcza wszelako, mówi „Ostdeutsche Ztg.“, aby się przekonać, że mniemanie, jakoby polonizm krok za krokiem ginął w obec niemczyzny, żadnej nie ma podstawy. Wprawdzie zdaje się, że w ogólności w Prusach wschodnich ubywa Mazurów, tylko w powiatach: Oleckim, Rastemburgskim i Ostrodzkim żywioł polski wzrósł nieco. Także w Prusach zachodnich, na które ks. Bismark szczególną zwracał uwagę, ludność polska w obwodzie Kwidzyńskim zmniejszyła się z 37½% na 36½%, lecz w obwodzie Gdańskim podniosła się z 24,7% na 26,65%. Miasto Malborg samo ma teraz 2000 ludności polskiej, kiedy w roku 1861 miało tylko 1000. Cyfry powyższe okazują się z porównania spisu ludności z roku 1861 i roku 1867, które, o ile dotyczą prowincyi pruskiej i Górnego Szlązka, uwzględniają stosunek narodowości, lecz w księstwie Poznańskiem, gdzie cyfry zawsze jeszcze wyraźnie na korzyść naszą by mówiły, stosunek ten uwzględniony nie został. Brämer więc aby i co do tej prowincyi liczby jakie postawić, oparł się na datach wykazujących stosunek katolików do protestantów i z tego w przybliżeniu otrzymał ten rezultat, że w obwodzie Bydgoskim ludność polska podniosła się z 46,6% na 46,92%; w obwodzie Poznańskim zaś z 58,9% na 59,30%. W obwodzie Opolskim ludność polska podniosła się z 58,2% na 59,95%.

Na statystyce szkolnej oparty rachunek wykazuje, że jest Polaków w Prusach 2,613 700, podczas gdy wedle innego obrachunku statystycznego byłoby ich tylko 2,425.650.

Londyn. Telegram doniósł nam już o wypowiedzeniu traktatu francusko angielskiego. Thiers, któremu rząd angielski wyraźnie oświadczył, iż nigdy nie zgodzi się na zmianę traktatu a jedynie zezwoli, aby Francya go dotrzymała lub wypowiedziała, zgodził się na ten ostatni krok, tusząc sobie, że tym czasem, zanim traktat ten przestanie obowiązywać, odnowi takowy na innych korzystniejszych warunkach. Rząd angielski z trudnością zgodzi się na układ, o jakim marzy Thiers. Wypowiedzenie traktatu nie wpłynęło wcale na pogorszenie stosunków przyjaznych między Francyą a Anglią.

Paryż. W piątek lub w sobotę zgromadzenie narodowe na wniosek biskupa Dupanloup oznaczyć miało dzień do rozpraw nad petycyami biskupów francuskich o przywrócenie władzy świeckiej papieża. Izba nie chciała mimo przeciwnych postanowień poprzednio powziętych przerwać obrad nad budżetem, ażeby się zapuścić w rozprawy całkiem bezużyteczne, ponieważ rząd mimo uchwał, gdyby te zapadły, nie zerwie z Włochami, a nawet większość składająca się z członków sprzyjających przywróceniu władzy świeckiej papieża nie odważyłaby się tego uczynić. Dlatego też zdaje się być pewnem, że rozprawy nad petycyami powyższemi odroczone zostaną.

Obrady nad prawem zabezpieczenia zgromadzenia narodowego i rządu zostaną prawdopodobnie także odroczone, i dopiero przyjęte będą po feryach wielkanocnych, a przynajmniej po załatwieniu spraw finansowych. Chodziła nawet pogłoska, iż rząd miał zupełnie zaniechać tego prawa, lecz twierdzenie to nie zdaje się być uzasadnionem.

Nie potwierdza się także wieść, jakoby rząd się wzbraniał publikować protokoły komisyi powołanej do zbadania rozmaitych kapitulacyi ostatniej wojny. Dbały o podniesienie powagi armii i jej naczelników Thiers jest niechętny tej publikacyi, również jak używał całego swego wpływu na komisyę, ażeby okazała się łagodną względem marszałka Bazaine, ale pojmuje on także, że nie może jej krępować, nie chcąc szkodzić rzeczy, o którą mu chodzi.

Mówiono o 200 milionach przeznaczonych na fortyfikacye; wiadomość ta się potwierdza z tym dodatkiem że 200 milionów ma być użytych na ufortyfikowanie Paryża i granic a 60 milionów na uzbrojenie.

Rzym. Wrażenie, które śmierć Mazzini'ego sprawiła, tak łatwo we Włoszech zatrzeć się nie da. Pamięć męża, który widząc zwichnione swoje nadzieje, pod przybranem nazwiskiem życia dokonał, jak jednych do gorzkich uwag pobudza, tak drugich znów do publicznych nawet objawów sympatyi. Bo kiedy Izba włoska, na wieść o śmierci zagorzałego republikania tylko powstaniem z miejsc pamięć jego uczciwszy, do porządku dziennego przeszła, stronnictwa republikańskie zbierają mityngi, na których mówią o wolności, zamierzają ciało jego na Kapitol przenieść, pomnik mu stawiać itd. Kiedy członkowie Izby radziby zatrzeć wspomnienia z czasów dawniejszych, do których cień Mazzini'ego ogniwami historyi przykuty, republikanie i jego stronnicy radziby pamięć jego uwiecznić pomnikiem i przekazać go dalej potomności, wydając jego dzieła. Tak dalece nawet rzecz doszła, iż ogólna panuje obawa, aby publiczne rozruchy i niepokoje nie zaszły.

— Pomiędzy Francyą a Włochami stanęła ugoda mocą której dwie międzynarodowe stacye kolei, przerzynające Mont—Cenis mają być wybudowane. Jedna ze strony Francyi w Monde-Fournano, druga ze strony Włoch we Ventimiglia. Oba te kraje będą miały swych urzędników na wymienionych stacyach, przyczem urzędnicy włoscy głównie osoby granicę Włoch przekraczające na oku mieć mają.

— Ku wielkiemu żalowi artystów i wszystkich lubowników starożytności ma Rzym podług najnowszych wiadomości być więcej zabudowanym, a tem samem straci charakter starożytny. Rzecz jasna, iż koszta ztąd wynikłe, ogromne pochłoną sumy; wszakże towarzystwa akcyjne, w tym celu pozakładane, mają rządowi przyjść w pomoc.

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) W Beremianach w powiecie Zaleszczyckim włościanka Maryanna T. udusiła 6. bm swoje nowonarodzone dziecię. Włościankę tę uwięziono. W Suferynie w powiecie Birczańskim zmarł 9. bm nagle Jurko Budziak. — W Fitkowie w powiecie Nadwórniańskim znaleziono 11. bm. w rzece Bystrzycy zwłoki nieznajomego człowieka.

OSTATNIA POCZTA.

Wiedeń, 23. marca. Dziś na radzie państwa uchwalony został projekt ustawy względem podwyższenia stanu pokojowego jazdy w drugiem i trzeciem czytaniu, a to według wniosków wydziału. Ustawa ta przekazaną zaraz będzie Izbie wyższej, gdzie dziś jeszcze odbędzie się nad nią narada. — Izba uchwaliła rezolucyę wniesioną przez wydział wychowania względem zniesienia prawocności rozporządzeń przeciwnych konstytucyi, wydanych przez poprzedniego ministra wyznań pod względem kosztów wykładów religii. — Minister spraw wewnętrznych odpowiadając na interpelacyę względem konfiskaty adresów Białej o wyłączenie tego miasta z Galicyi, mówi że konfiskata nastąpiła nie z powodu treści adresów, lecz z powodu przeciwprawnego ich kolportowania (obnoszenia). Minister spraw wewnętrzych oznajmił ustępnie, iż N. Pan sankcyonował ustawę o wyborach z konieczności; nakoniec odroczył z upoważnienia cesarskiego Radę państwa do dnia 7. maja.

Peszt, 22. marca. Komitet 18tu odbył dziś naradę. Tisza oświadczył w imieniu opozycyi, że kwestya kompromisu obraca się teraz około 5-letniego trwania mandatu. Większość i mniejszość nie ustępują pod tym względem, dla tego dalsze układy do niczego nie doprowadzą. Jeżeli większość innego w tym względzie będzie zdania, niech o tem zawiadomi mniejszość. Partya Deaka w tym duchu określiła stanowisko swoje, że nie może cofać dla tego projektu ustawy, iż ten nie jest miłym opozycyi. Dalsze rokowania na teraz przerwane.

Berlin, 22. marca wieczór. Cesarz przyjmował dziś powinszowania członków rodziny królewskiej, dworu i ministrów. Miasto było przystrojone w chorągwie i w wieczór iluminowane.

Paryż, 22. marca. Komisya dla obradowania traktatu pocztowego z Niemcami wysłuchała dziś dyrektora poczty, który bronił projektu i wskazał, że Niemcy w skutku nowej umowy mniej pobierać będą należytości pocztowej aniżeli Francya. Rémusat rzekł: Należy przyjąć projekt traktatu albo wyrzec się zawarcia w ogóle traktatu pocztowego z Niemcami. Większość komisyi przychylniejszą jest teraz traktatowi. Sądzą, że komisya taryfy celnej oświadczy się przeciw opodatkowaniu płodów surowych.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 22. marca. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K.L. a diwid.	—	—	—	—	257	50	259	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	171	25	172	25
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	—	—	172	—	174	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	67	—	68	-
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	83	—	83	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	60	90	10
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	90	92	75
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	75	76	50
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	18	5	27
„ cesarski	—	—	—	—	5	21	5	30
Napoleondor	—	—	—	—	8	72	8	82
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	8	80	8	95
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	70	1	80
„ papierowy „	—	—	—	—	1	45½	1	51
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	64	1	65½
Srebro	—	—	—	—	109	50	111	—

oprócz kuponu bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. marca 1872

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	70.20	70.50
od kwietnia do października po 5%	70 20	70 30
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	312.—	313.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	311.50	312.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.50	95.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	102.80	103 20
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	123.—	124.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	148.—	148.25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24 —

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	95.75	96.25
Bukowiny	75.50	76.
Galicyi	75.75	76 25
Niższej Austryi	94.75	95.50
Siedmiogrodu	78 —	78.50
Węgier	81.25	81.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	321.—	323.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	344.—	344 50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	958.—	962.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	838.—	840.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	631.—	633.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	246.—	247.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2320	2330
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	257.50	258.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	171.50	172.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	384.—	386.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	207.60	207.80
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	176.—	176.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.50	105.-
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	74.—	—.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.—	90.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	92.25	92.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.60	91.80
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	91.—	91.25
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.—	90.50
„ „ „ „ „ w. a.	86.50	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.50	—.—
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	189.—	189 50
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38. –
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.25	99.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.50	17.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.50	29.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.—
„ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	24.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	92.80	93.—
Hamburg za 100 M. B.	81.80	81 90
Londyn za 10 ft. szt.	110.25	110 35
Paryż za 100 fr.	43.30	43 40

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.28	5.30
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.76	8.77
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	108.—	108.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22. marca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	65	—
„ „ w srebrze	70	10
Losy z 1860 roku	103	50
Akcye banku wiedeńskiego	837	—
„ „ kredytowego	348	75
Londyn 10 funtów szterlingów	110	35
Srebro	108	15
Napoleondor	8	78
Dukat	5	28

(742 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 13281. Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, iż dnia 1. maja 1872 i w dniach następnych odbywać się będą w c k. Namiestnictwie we Lwowie egzamina państwowe przepisane dla rządowej służby budowniczej tudzież egzamina dla kandydatów starających się o posady upoważnionych od rządu inżynierów cywilnych, architektów i geometrów.

Osoby, które sobie życzą poddać się jednemu z tych egzaminów, zechcą zgłosić się na piśmie do namiestnictwa przy załączeniu dokumentów udowadniających ich przynależność, wiek, ukończone studya, nabycie praktycznych wiadomości i tp. najdalej do dnia 15. kwietnia 1872.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. marca 1872.

(747 2—3) **Konkurs.**

Nr. 1109 pr. Przy c. k. sądzie wyższym w Krakowie opróżnioną jest posada c. k. radcy z płacą roczną 2300 złr. w. a. i prawem posunięcia się na wyższe płace etatowe.

Chcący się ubiegać o tę posadę winni wnieść podania swe przepisanymi dowodami zaopatrzone w drodze ustawą wskazanej do c. k. prezydyum sądu wyższego w Krakowie w terminie czternastu dni od dnia 3 ogłoszenia tego konkursu w gazecie urzędowej wiedeńskiej licząc.

Kraków, dnia 17. marca 1872.

(748 2—3) **Edykt.**

Nr. 5017. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p Szymona Dalleta z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomego, że przeciw niemu Izaak Jacobsohn pod dniem 8. marca 1872 do L. 5017 o zapłacenie sumy wekslowej 400 złr. w. a z pn. i uznanie prenotacyi tejże sumy w stanie biernym połowy sumy 15000 złr. w. a. z pn. na rzecz Szymona Dalleta w stanie biernym realności pod L. 18 dz. VII (16 gm. VI Stradom) zaintabulowanej, uchwałą z dnia 5 lutego 1872 do L. 1944 dozwolonej za usprawiedliwioną, wniósł pozew, w załatwieniu którego wydanym został nakaz zapłaty po wyżej wzmiankowanej sumy wekslowej 400 złr. w. a. z pn. i prenotacya tejże sumy uznaną zostaje za usprawiedliwioną.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Szymona Dalleta nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania tegoż pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Dr Wilkosza z zastępstwem adw. Dr. Hajdukiewicza kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie i zarazem doręczenie powyżej wzmiankowanej rezolucyi tabularnej z dnia 5. lutego 1872 do L. 1944 do rąk ustanowionego kuratora adw. Dr. Wilkosza zarządził.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył — w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 12. marca 1872.

(749 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3426. C. k. sąd obwodowy tarnowski uwiadamia Teklę z Wilgów Stecką, Michała Gizowskiego, Hieronima Sadowskiego, Stanisława Strzeleckiego i Juliusza hr. Tarnowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomych, jakoteż ich spadkobierców i prawonabywców również niewiadomych, że przeciw nim wytoczyła Karolina z hr. Tarnowskich hr. Tarnowska pod dniem 21, lutego 1872 do L. 3426 w tutejszym sądzie — o uznanie za zgasłe prawa zastawu dla sum 48 złp , 48 złp., 48 złp., 14 duk , 105 duk, 26 duk., 35 duk., 90 duk., 120 duk., 108 duk. i 90 duk. z nadciężarami dom. 83 pag. 404 n. 58 on. na Chorzelowie z przyległościami ciężących, na indemnizacyę urbaryalną tychże dóbr Chorzelów z przyległościami przekazanych i o uwolnienie tejże indemnizacyi od odpowiedzialności za te sumy z nadciężarami skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła — wskutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 24. maja 1872 godzinę 10 rano wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanych nie jest wiadomy, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adw Dr. Tokarza z substytucyą adw. Dr. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ust cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanych, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 7. marca 1872.

(750 2 3) **Kuratela**

Nr. 404 cyw. C k. sąd obwodowy w Przemyślu uchwałą z dnia 3. stycznia 1872 L. 13062 uznał Walentego Cypcarskiego, pensyonowanego nadporucznika, za obłąkanego.

Wskutek tej uchwały ustanawia c. k sąd powiatowy w Sanoku dla niego kuratora w osobie Franciszka Siedleckiego, szwagra jego w Sanoku zamieszkałego.

C. k. sąd powiatowy.

Sanok, dnia 13. marca 1872.

(751 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 4278. Wydział krajowy zamierza obsadzić posady urzędników rachunkowych:

a Posadę Dyrektora oddziału rachunkowego o rocznej płacy 2000 złr. w. a i stałym dodatku na mieszkanie 400 złr. w. a

b) Dwie posady adjunktów I klasy o rocznej płacy po 1000 złr. w. a. i stałym dodatku na mieszkanie po 180 złr. w. a.

Wskutek nadania powyższych posad opróżnić się mogą posady zastępcy dyrektora oddziału rachunkowego o rocznej płacy 1600 złr w a. i stałym dodatku na mieszkanie 300 złr. w. a., adjunktów II klasy o rocznej płacy 900 złr. w. a. i stałym dodatku na mieszkanie 180 złr. w. a., lub też adjunktów III klasy o rocznej płacy 800 złr. w. a. i stałym dodatku na mieszkanie 180 złr. w. a.; w tem przypuszczeniu rozpisuje Wydział krajowy konkurs także na te posady.

Kandydaci o te posady, niepełniący obecnie służby krajowej mają wykazać, że nie przekroczyli 40 lat wieku swego i złożyć dowody ukończenia 6. klasy gimnazyalnej albo szkoły realnej lub też akademii handlowej w zakładzie upoważnionych do wydawania świadectw ważnych na całe państwo, tudzież dowody złożonego z dobrym postępem egzaminu z rachunkowości kameralnej lub merkantylnej prócz tego ubiegający się o wyższą posadę, dowody dostatecznej praktyki w odnośnych zawodach i znajomości rządowego systemu administracyi, kasowości i rachunkowej kontroli, a oraz oświadczyć, czyli, w jakim stopniu z którym urzędnikiem krajowym są spokrewnieniu lub spowinowaceni.

Do służby krajowej nowo wstępujący urzędnicy otrzymają nominacyę na stałą posadę dopiero po upływie roku i to w tym tylko wypadku, jeżeli w ciągu tej prowizoryczej służby odpowiedzą wszelkim warunkom służby.

Ubiegający się o te posady wniosą podania swe do Wydziału krajowego najdalej do końca kwietnia 1872., a to za pośrednictwem przełożonej sobie władzy jeżeli znajdują się w służbie publicznej.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 19. marca 1872. r.

(737 3—3) **Edikt.**

Nr. 3869. Vom k. k. Kreisgerichte zu Stanisławów wird dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Carl Krisch bekannt gemacht, daß mit Beschluß vom Heutigen über Ansuchen des Mandel Appenzeller gegen ihn die Zahlungsauflage der Restwechselsumme von 44 fl. 50 kr. öst. Währ. erlassen, daß für ihn der Hr. Advocat Dr. Eminowicz zum Curator, welchem der Herr Advocat Dr. Kwiatkowski zum Substituten beigegeben wurde, bestellt, und die für ihn bestimmte Zahlungsauflage diesem Curator zugestellt worden ist.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 13. März 1872.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.

Nr. 1520. Celem dostarczania mięsa dla publiczności chrześciańskiej, izraelickiej i c. k wojska w Przemyślu na rok cały od 1. maja 1872 do 30. kwietnia 1873 w drodze liwerunku rozpisuje magistrat licytacyę przez pisemne oferty na dzień 4. kwietnia 1872, która w razie niepomyślnego wyniku dnia 8. kwietnia a może trzecia dnia 11. kwietnia 1872 w rannych godzinach urzędowych w magistracie, gdzie oferty do godziny 12 w południe komisyi wręczone być mają, odbędzie się.

Kaucya na cały czas liwerunku ustanowiona na 1500 złr. w. a., a wadyum, które komisyi licytacyjnej złożyć należy, wynosi 800 złr. wal. austr.

Chętnych licytantów zaprasza się do współudziału z pomienionem wadyum.

(745 2-3) Magistrat miasta.

Przemyśl, dnia 13. marca 1872.

Z drukarni E. Winiarza.